

عنوان مقاله:

برنامه ریزی آسانسور در یک ساختمان بلند (اداری)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بناهای بلند (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مرضیه حیدری نژاد - دانشجوی ارشد معماری، دانشگاه هنر و معماری سوره، تهران، ایران

محمدرضا اکبریان - عضو هیات علمی دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه سوره، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

جابجایی عمودی موثر، یک مولفه اساسی در توسعه و ساخت ساختمان های بلندمرتبه است. هنگامی که مردم درباره توسعه شهرها می اندیشند، بندرت نقش اساسی حمل و نقل عمودی را در نظر می گیرند. با این وجود، هر روز بیش از 7 میلیارد سفر با آسانسور در ساختمان های بلند در سراسر جهان انجام می گیرد. هرچه ارتفاع ساختمان افزایش یابد به آسانسورهای بیشتری نیاز است و در نتیجه سطح بیشتری از پلان توسط آنها اشغال می شود که کم شدن بازده اقتصادی ساختمان بلند را در پی دارد. پس لازم بنظر می رسد تا هماهنگی کاملی بین طراح معمار و مشاور آسانسور برای ارزیابی نیازهای ساختمان و اتخاذ راه حل کارآمد وجود داشته باشد. قوانینی وجود دارد که تعداد آسانسورهای مورد نیاز را بر اساس منطقه یا جمعیت بهره بردار یک ساختمان بلند مشخص می کند. در این پژوهش تلاش شده است با بررسی پارامترهای موثر بر شکل بندی سیستم های آسانسور و ارایه رهنمودهایی درباره چگونگی طراحی هسته آسانسور، انتخاب شکل بندی اقتصادی و عملکردی آسانسورهای یک ساختمان را برای طراح معمار امکان پذیر سازد. لازم به ذکر است با عنایت به این که برنامه ریزی آسانسورهای یک ساختمان، فرآیندی دوطرفه بین متخصص در زمینه آسانسور و معمار پروژه است، این مقاله بر ضرورت انجام تحقیقات میان رشته ای تاکید می نماید

کلمات کلیدی:

ساختمان بلند، برنامه ریزی آسانسورها، بازده سرویس آسانسور، ظرفیت حمل، سیستم اعزام به مقصد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/627548>

